

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3393-17/ed20110519/para0545#o545>.

2. Правила медичної сертифікації авіаційного персоналу, крім членів льотного екіпажу: затверджені наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 27 березня 2007 р. № 243 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0393-07>.

3. Медична сертифікація авіаційного персоналу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.medsprava.com.ua/article/621-medichna-sertifkatsya-avatsynogo-personalu>.

УДК 656.86:629.73(043.2)

Прийма Ю. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

АВІАЦІЙНЕ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПОШТИ

Авіапошта, або авіаційна пошта — вид поштового зв'язку, при якому поштові відправлення транспортуються повітряним шляхом за допомогою авіації. Найбільш сучасний і розповсюджений вигляд повітряної пошти. Розділ філателії, присвячений авіапошті, називається аерофілателією [1, с. 37].

Як правило, швидкість доставки авіапоштових відправлень швидша, ніж для звичайної, наземної пошти, проте вартість авіапоштових послуг вища за інші види поштового зв'язку. Авіапошта може бути єдиним засобом для відправки пошти, якщо одержувач знаходиться за кордоном або на іншому континенті, а важливість листа вимагає його швидкої доставки адресату.

Лист, відправлений авіапоштою, може називатися аерограмою та авіапоштовим листом (авіалистом). Аерограма є закритим авіалистом, зовнішня сторона якого використовується для адреси і одночасно служить конвертом.

Позначка на конверті про відправлення листа по повітря робиться від руки чи за допомогою спеціальних авіапоштових наклеюк (ярликів), або використовуються специфічно маркіровані конверти. Залежно від країни можуть також застосовуватися спеціальні авіапоштові марки.

Поява перших авіапоштових рейсів пов'язана з появою в 1903 році аеропланів та відразу ж викликала інтерес щодо їх залучення

до перевезення пошти. Перший такий офіційний рейс відбувся 18 лютого 1911 року в Індії з Аллахабаду до Найні, під час якого Анрі Піке перевіз 6,5 тисяч листів на відстань 13 км.

В Австралії перший контракт на доставку кореспонденції авіапоштою отримала молода авіакомпанія QANTAS започаткувавши перевезення пошти в листопаді 1922 року. Літаки багатьох інших рейсів, подібно до польоту біплану, потерпіли аварії, а деякі навіть закінчилися повною катастрофою. Проте до 1920-х років авіарейси здійснювалися в багатьох країнах.

Оскільки до того часу колекціонування марок вже стало поширеним захопленням, філателісти уважно стежили за розвитком авіапошти, не лінувалися довідуватися про перші польоти в різні місця і надсилали з цими рейсами листи. Нерідко льотчик також ставив на них свій підпис [2, с. 104].

З 1912 року в Німеччині стали випускатися так звані службові авіапоштові марки.

Перші поштові марки, призначені спеціально для авіапошти, були випущені в Італії в 1917 році і використовувалися на експериментальних авіарейсах: на марках термінової пошта були зроблені надпечатки. Австрія також зробила надпечатки авіапошти на марках в березні 1918 року для першої у світі регулярної поштової лінії Відень – Краків – Львів – Київ. Незабаром з'явилася перша стандартна марка авіапошти, яка була випущена в США в травні 1918 року [3, с. 55].

У радянській поштовій термінології до 1932 року авіапошта офіційно називалася «Повітряною поштою», після чого якийсь час було прийнято написання «Авиапочта».

Інструкції з супроводження та охорони пошти при перевезеннях, затвердженій наказом Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 29 грудня 1999 р. № 158, положення якої визначають, що в аеропортах, де розташовані пункти обміну зональних вузлів, центрів оброблення пошти, обмін пошти здійснюється у порядку, визначеному в Інструкції. Пошта, яка відправляється літаками, приймається працівниками аеропорту від працівників пунктів обміну і доставляється до літаків транспортом аеропорту. В аеропортах, де немає пунктів обміну, пошта з супровідними документами здається супровідниками безпосередньо на склад аеропорту під розписку працівникам складу аеропорту на копії рейсової накладної з зазначенням кількості прийнятих речей прописом, дати і годин, посади та прізвища працівника складу аеропорту. Розписка завіряється чітким відбитком штампа складу аеропорту. Відправка пошти здійснюється

через склад аеропорту. На місцевих повітряних лініях, у пунктах, де є тільки посадочний майданчик або аеропорт без складських приміщень, пошта доставляється до літака силами і засобами підрозділів поштового зв'язку.

При здійсненні обміну безпосередньо біля борту літака спочатку пошта приймається від екіпажу, а потім здається встановленим порядком – з двома примірниками загальної накладної та конвертом з іншими супровідними документами під розписку на третьому примірнику накладної. До видачі розписки за прийняту від екіпажу пошту перевіряється наявність загальних накладних з кожного аеропорту даної авіалінії, а також окремих накладних, переліків на періодичні друковані видання і бланків супровідних адрес до посилок. Мішки з відміткою «Урядова», «Експрес», страховою і міжнародною поштою здаються працівнику аеропорту або члену екіпажу літака окремою групою з поіменною перевіркою. Решта пошти здається загальним рахунком з оглядом зовнішнього стану відправлень і речей (цілісність оболонки, перев'язу, печаток і пломб). [4, с. 36].

Література

1. Великий словник філателії / за заг. ред. Н. І. Владінца і С. А. Якобса. – М.: Радіо і зв'язок, 1988. – 320 с. – ISBN 5-256-00175-2.
2. Лангер Ф. Розовый Меркурий. О чём рассказали марки / Ф. Лангер. – М.: Связь, 1969. – 224 с.
3. Притула В. В. Почтовые маяки Пятого океана / В. В. Притула. – М.: Радио и связь, 1982. – 104 с.
4. Деревянко Б. В. Транспортне право України: підруч. / за ред. М. Л. Шелухіна. – К.: Ін Юре, 2013. – 68 с.

УДК 347.824.4:656.7.025.2(477)(043.2)

Присяжнюк А. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Омельченко Г. В., асистент

АВІАЦІЙНЕ СТРАХУВАННЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ В УКРАЇНІ

Роль і місце авіаційної галузі в країні обумовлює необхідність розвитку ринку страхових послуг для неї. Основні види авіаційного страхування є обов'язковими. Авіаційне страхування виникло на початку XX ст., у період Першої світової війни. Один із перших